

Št. 1544.

Na enorazrednici v Matenji vasi je izpraznjeno učno mesto zopet popolniti. Prošnje so vlagati semkaj do dne 15. avgusta 1903.
C. kr. okr. šolski svet v Postojni, dne 31. julija 1903.

Št. 976.

Na petrazredni ljudski šoli v Toplicah-Zagorju je razpisano definitivno, oziroma provizorno mesto učitelja.

Učitelji, ki se kvalificirajo za pouk na nadaljevalnih obrtnih šolah, imajo prednost.

C. kr. okrajni šolski svet v Litiji, dne 4. avgusta 1903.

Št. 1889.

Na enorazredni ljudski šoli v Černuščah je oddati izpraznjeno mesto učitelja-voditelja s postavnimi prejemki stalno ali začasno.

Opremljene prošnje je poslati službenim putem tukajšnjem uradu do 31. avgusta 1903.

C. kr. okrajni šolski svet v Ljubljani, dne 1. avgusta 1903.

Št. 409.

Štajarsko.

An der zweiklassigen in der dritten Ortsklasse stehenden Volksschule in St. Andrä ob Heiligenstein kommt die Lehrerstelle zur definitiven, eventuell provisorischen Besetzung.

Bewerber, bezw. Bewerberinnen um diese Stelle wollen ihre mit dem Reife- event. auch mit den Lehrbefähigungszeugnisse und dem Helmscheine belegten Gesuche im vorgeschriebenen Dienstwege bis Ende August 1903 an den Ortschaftsrat in St. Andrä ob Heiligenstein, Post Wölan, leiten.

Bezirksschulrat Schönstein, am 24. Juli 1903.

Der Vorsitzende: Čapek.

Eno leto učitelj v hribih.

Izkusil J—n.

(Dalje.)

Ob jutrih sem imel po ne ravno stari kranjski navadi kavo. Da ne bi postal nervozen pri svojem težavnem poslu, sem vselej pridejal polovico knajpove. Sladkorja je moralo biti vedno dovolj pri hiši. Dosti drugih grenkosti sem imel, vsaj kava naj bi bila sladka. Mleko mi je dajala Lešnikarica, tista žena, pri kateri je smreški župnik zvedel vse novosti te okolice. Nji se je imel Polh zahvaliti, da je vedel, kdo je liberallec in kdo klerikalec.

Kako je bilo pa s kosilom? Kaj ne, pouk trpi do poldne in se začne ob 1. uri. In jaz naj bi bil v eni uri skuhal, se najedel in črepije pomil in obrisal!? Takrat kaj takega še ni bilo mogoče in sedaj tudi menda še ni. Obe roki si pa umijem, če je šola res trpela. Pred 9. uro sem v štedilniku dobro zakuril, nalil v lonec vode in del meso kuhat. V lonec sem vrgel tudi malo petersiljčka (ne: Petersiljčka!), narezal vanj kak korenjček ali krompirček. Da je juha dobila lepšo barvo, sem del v lonec tudi malo žefrana. Ob 10. uri sem ogenj popravil, in če je bilo treba, vnovič zakuril. Ob 11. ali pol 12. uri pa sem končal s poukom, da sem si v naglici pripravil kako prikuho. Za prikuho sem imel krompir, sladko repo, riž ali fižol. Kisle repe ali zelja nisem poznal. Na kako omako pa niti mislil nisem. Dragim čitateljem je znano, da se da krompir napraviti kaj različno. Nočem imenovati imen vseh teh vrst, da ne pridem v zagato. Praktiška stran pa vedno bolje služi kot teoretiška. Zmleka

sem vselej posnel smetano, da sem jo imel za zabelo ali kake štruklje. Utegnete si misliti, da sem se pri tem obračal Bog ve kako nerodno kakor bi se cerkovnik, če bi ga postavili pred šolske otroke. Res je bilo v začetku tako, in bil sem vreden pomilovanja. Ali vsake reči se privadiš, če se z njo ukvarjaš vsak dan, kakor se paglavec privadi palice, če vsak dan dobi batine. Tudi jaz sem prišel kmalu v tir in sčasoma sem se kretal okolo štedilnika kaj spretno, bel predpasnik okolo pasu. Prosim, zakuriti ne ume dobro vsaka kuharica. V svoji togoti mrmrajo te ženske, ker morajo iznova zakuriti. „Oh, je že zopet pokrepalo! Da bi te zlodej vzeli!“ Tako se jeze te kuharice. Jaz sem pa mojster v tem.

Tedaj juha, meso in prikuha je bilo moje najnavadnejše kosilo. Pa menite, da si nisem časih kaj boljšega privoščil? S kako pašteto, torto, oprazeno piško, piško v frikasi ali frikando, lutriš-vandeljci, ragu-krafelji ali s kako enako jedjo seveda si nisem mogel postreči, vendar pa sem si ustvaril kako jabolčno močnato jed, smetanaste štruklje ali kaj podobnega. Spominjam se, da je bila prva jabolčna močnata jed neslana, pa šele Gričar je prišel na to, da sem jo pozabil soliti. Da pa ta jed vkljub temu ni bila prenapačna, priča pač najbolj dejstvo, da sva jo v kratkem času vso spravila pod klobuk. Drugi dan sem napravil zopet tako močnato jed. Nisem je pozabil soliti. Povabil sem Gričarja in pokončala sva jo brez kritike. Pri tem pa mož ni pozabil pohvaliti svoje žene in še posebno starejše hčerke, kako izvrstno umeta delati močnate jedi. Kadar je bilo še kaj časa, sta sledili kosilu sadje in črna kava. Če sem začel s poukom četrte ure prepozno, nič zato. Zato sem ga pa malo „nategnil“ čez predpisani čas in — mirna Bosna!

Za večerjo navadno nisem imel Bog ve kaj imenitnega. Če sem imel mesa, sem naredil kako bržolo s čebulo ali česnom ali pa biftek. Zraven so prišle večkrat krompirjeva salata ali kuhane suhe češplje, potrosene s cukrom. Če pa mesa ni bilo, je bilo malo težavneje, no, pa svet se ni zato podrl. Potem so prišla na vrsto ocvrta jajca ali kar si že bodi.

Nekoč sem obolel. Bilo je v četrtek. Ležal sem ves dan in tisti dan nisem videl človeka. Kmalu sem uganil vzrok tej bolezni. Prejšnji večer ni bila mlečna kaša dobro kuhana. Seveda zato tudi ni bila prav okusna, akoravno je nisem pozabil soliti. Tudi to me je izmodrilo in odslej sem pazil, da je bilo vse dobro kuhano. (Dalje.)

Prošnja.

Okolo leta 1850. je izdal Janez Levec, tedaj učitelj v Trstu, lepopisje z uvodom (starejša izdaja). Naše uredništvo to lepopisje nujno rabi. Kdor ga ima, ga vljudno prosimo, naj ga pošlje. Po porabi mu ga vrnemo. Dobiti ga bo nemara najlažje v kaki knjižnici.

Uredništvo „Učit. Tovarša“.

„Učiteljski Tovarš“ izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 8 K, pol leta 4 K, četrto leta 2 K. Spisi naj se blagovolijo pošiljati samo pod naslovom: Uredništvo „Učiteljskega Tovarša“ v Ljubljani. Naročnino pa prejema g. Frančišek Črnogaj, nadučitelj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljatve naj se pošiljajo franko. — Oznanila in poslanice se računajo za stran 30 K, pol strani 16 K, $\frac{1}{2}$ strani 10 K, $\frac{1}{4}$ strani 8 K, $\frac{1}{8}$ strani 4 K; manjši inserati po 20 h petit-vrsta. Večkratno objavljenje po dogovoru. Priloge poleg poštnine 6 K.

Izdajatelj in odgovorni urednik Radivoj Koréno. — Last in založba „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“. Tiska „Narodna tiskarna“ v Ljubljani.